

Bezoek aan ontmoetingsplek in de buurt, Leger des Heils

Goede humor en een warme sfeer, dat vonden we Bij Bosshardt, een ontmoetingsplek in de buurt. Het Leger des Heils is bekend van de opvang van dak- en thuislozen en kleding inzameling. Minder bekend is dat er ook een veertigtal plekken zijn voor de buurt. Bij Bosshardt heten ze. In de Haarlemse Bandoengstraat zit zo'n ontmoetingsplek.

Als ik binnenkom, zie ik twee heren aan het biljart en als ik doorloop komt Clara me tegemoet met een stralende lach. 'Ga lekker zitten, dan kom ik je zo een kopje koffie brengen. Nog voor ik er een slokje van kan nemen, wordt het bakje troost uit mijn handen getrokken. 'Dat is geen koffie dat is slootwater', en even later geniet ik van een stevige bak met een flinke plak cake. Ik raak in gesprek met Piet, van 84. Hij kwam hier al toen zijn vrouw nog leefde. En daarna is hij blijven komen. Hij mist zijn vrouw nog steeds, zegt hij, ook al is hij al zeven jaar weduwnaar. "Maar gelukkig heb ik Klaas nog" en hij wijst naar de man die tegenover hem zit. "Dat is mijn trouwe maat. Tegenwoordig haalt hij me op, om dat ik niet meer zo ver kan lopen."

Jeroen werkt als beroepskracht en hij vertelt over het ontstaan, de bezoekers en de activiteiten. De donderdagochtend is omgedoopt tot een mannen ochtend, omdat er dan bijna alleen mannen komen. Op de andere dagen domineren de vrouwen

Behalve mensen uit de buurt, komen hier bezoekers die wonen in de begeleide woonvorm van het Leger

des Heils. Ze kunnen hier terecht voor een gesprekje en wat contacten. Vijf computers staan klaar voor gebruik. Behalve de beroepskracht zijn er zo'n 30 vrijwilligers.

Jeroen vertelt over de kookgroep, de handwerkclub, de kinderclub die er al jaren is. Hij wijst naar Klaas, de chauffeur die met de bus mensen ophaalt en wegbrengt, en spullen voor de kringloop. Daarna maken de 13 bezoekers van Netwerk DAK een ronde door het gebouw. In het kantoor geeft Jeroen uitleg over de krantenknipsels die er hangen. Klara is heilssoldaat en zet zich al 35 jaar in als vrijwilliger hier en op

andere plekken. Ze heeft vorig jaar een lintje ontvangen als waardering voor haar inzet. Het heeft diverse krantenberichten opgeleverd. Dan is er nog de sociale sofa die de krant haalde. Het bankje staat om de hoek, met uitzicht over het water. Eerst is een ontwerp gemaakt en dat is met hulp van veel bezoekers met mozaïek uitgewerkt.

Het staat nu te pronken en mensen gaan er zitten om over het water uit te kijken en met elkaar te praten.

“Komen er regelmatig nieuwe bezoekers over de drempel?” Jazeker. De winkel helpt daar bij. Dat is een mooie aanleiding om binnen te lopen. Mensen komen spullen brengen en dan vertellen ze vaak het verhaal dat bij die spullen hoort. Over een partner die is overleden, of over kind dat uit de kinderwagen is gegroeid. Zo raak je in gesprek. Als iemand iets koopt in de winkel wordt stevast aangeboden dat ze even iets kunnen drinken. De ervaring leert dat grotere activiteiten helpen om mensen bekend te maken met deze buurtplek. Jaarlijks is er een wereldkeuken waarbij buiten op de stoep hapjes worden aangeboden van 7 nationale keukens. Voor de kinderen wordt een springkussen geplaatst de grotere kinderen kunnen voetballen. Dan is er volop belangstelling uit de omliggende straten.

Na de rondleiding volgt een gesprek. ‘Heel herkenbaar’ zegt één van de bezoekers. Een ander ervaart juist een groot verschil: ‘Bij ons komen daklozen die ’s morgen komen voor een boterham en dan alleen maar willen zitten.’ De aanwezigheid van de winkel wordt gewaardeerd, het geeft mensen de gelegenheid om zich nuttig te maken en het geeft extra aanloop, ook als de opbrengsten niet groot zijn.

Als het tijd is om af te ronden, ontvangt deze ontmoetingsplek het ‘Kookboek voor groepen’, uitgegeven door het Straatpastoraat Den Haag. Chauffeur Klaas biedt aan om met zijn bus een aantal van ons naar de Frankestraat te brengen en de anderen vervolgen wandelend en uitwisselend hun weg.